

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. U0-19140115B_259)

Originalt emne

Fattigvæsen

Fattigvæsen/Fattigvæsen i Almindelighed

Foreninger

Foreninger/Skøjteløberforening

Jorder

Jorder/Leje af Jordlodder og Grunde

Uddrag fra byrådsmødet den 15. januar 1914 - side 5

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. U0-19140115B_259)

Udenfor Dagsordenen spurgte P. Petersen, om Lejerne af Græsningen i Mølleengen havde Ret til at afspærre Mølleengen, naar denne var isbelagt, og afkræve Skøjteløberne og andre Entré for Adgang til Isen. Skøjteløbersporten var en saa sund Sport, at der ikke burde lægges dens Udøvere Hindringer i Vejen.

Simonsen spurgte, hvorledes det forholdt sig med Udstillingsdammen, om den var udlejet til nogen.

Formanden mente, at Lejerne af Mølleengen havde lejet denne paa Aarskontrakt, saa det kunde vist ikke forbydes dem at afspærre Arealet. Men det blev Politiets Sag at træffe Afgørelse derom.

Jakob Jensen mente ikke, at Lejerne havde nogen Ret til Fremleje, selv om de havde Arealet paa Aarskontrakt. Og naar de tog Entré, kunde dette betragtes som en Art

Fremleje. Er det forøvrigt Kommunens Jord, de har afspærret? (Ja !)

Mikael Johansen vilde gerne have givet saa meget fri som muligt til Afbenyttelse for Byens Ungdom. Det er ganske urimeligt, at fattige Børn skal afkræves 10 Øre for at faa Lov til at løbe paa Isen paa Kommunens Jord. Med Hensyn til Udstillingsdammen, var Forholdet saa ikke det, at Isen var solgt til Slagteriet for 300 Kr., og samtidig overladt til Skøjterløberforeningen?

Formanden meddelte, at Slagteriet aldeles ingen Ret havde til at tage Is paa Dammen, hvad det troede at have, fordi det i sin Tid havde Ret til at tage Is paa de nu opfyldte Damme ved Marselisborggaarden. Nu var Slagteriet imidlertid klar over det rette Forhold, og der var ingen Konflikt mellem dette og Skøjterløberforeningen, som i Aar havde faaet Dammen overladt.

Jakob Jensen efterlyste den kommunale Skøjtebane i "Friheden", hvortil der i sin Tid var blevet bevilget et Beløb.

Formanden udtalte, at det gik meget langsomt med disse Udgravninger. Sagen var den, at Skovrideren gik meget grundigt til Værks. Han gik i Dybden, for at faa fat i den Tørvejord, som fandtes i Dybet Men det blev vist nødvendigt at henstille til ham, at gaa mere overfladisk til Værks, hvis man skulde naa til et Resultat med Hensyn til Skøjtedammene.

Mousten spurgte, om Markudvalget ikke kunde anwise en god Plads for en kommunal Skøjtebane, da Pladsen ude i Sandgraven vist ikke var saa heldig. Den laa for meget dækket til, at Isen kunde blive rigtig god.

Simonsen troede ikke, at Tørvane ude i "Friheden" var meget værd. Man maatte hellere tage rationelt fat der ude. Skovdammene kunde vist blive ikke saa lidt bedre, end de nu er, naar der ved Hjælp af en højere Dæmning blev sat et større Areal under Vand.

Udstillingsdammen var nok lejet ud til Skøjterløberforeningen, men denne betalte ikke noget derfor! Altsaa var den givet Foreningen gratis, og det satte ondt Blod, naar den afspærrede Dammen for alle andre end Medlemmerne. Saa hellere give alle Tilladelse til at løbe der.

Møller udtalte, at Foreningen jo havde en Del Udgifter ved at holde Dammen i Orden. Men Dammen er ikke meget værd som Løbeplads.

P. Jensen fandt, at dette Spørgsmaal var af ret stor Betydning. Noget bør der gøres, og vi maa se at skaffe bedre Plads for Dyrkerne af Issporten.

Formanden mente, at den eneste Maade, det kunde ske paa, var ved at træffe en Overenskomst med Lejerne i Mølleengen.

Dermed sluttede Forhandlingerne om denne Sag uden nogen Afgørelse.

